

Boekbespreking

Weliswaar heeft de herziening van het burgerlijk procesrecht 1 januari jl. zijn beslag gekregen, met de literatuur erover is het heel wat minder goed gesteld. Willem Heemskerk struikelde over de eerste nieuwe wettenpocket.

Willem Heemskerk

redactielid

Reikhalzend werd er naar uitgekeken: de eerste uitgave van het geheel vernieuwde – per 1 januari 2002 – in werking getreden Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Met de belofte dat die al op 20 december 2001 in de winkel zou liggen (Handelingen EK, vergaderjaar 2001-2002, p. 517, m.k.) trok minister Korthals van Justitie ook de Eerste Kamer op 4 december 2001 over de streep met zijn gedachte dat de praktijk wél op 1 januari 2002 klaar zou (kunnen) zijn. Die 20 december 2001 is niet gehaald, maar Kluwer heeft gewonnen met een wettenpocket die op 3 januari 2002 in de winkel lag. Het is echter – en dat blijkt helaas pas na aankoop – een bedroevend boekje geworden.

Allereerst heeft Kluwer in de pocket alléén het nieuwe Boek 1 Rv afgedrukt en slechts de tot wet verheven wijzigingen (dus in de trant van: ‘De eerste volzin van art. 438, derde lid, komt te luiden: ‘, etc.) in de Boeken 2, 3 en 4, terwijl de praktijk natuurlijk zat te wachten op één volledig nieuw Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, met doorlopende nummering. Ten tweede staan de artikelen op de rechterbladzijden aan de *rechterzijde* van de desbetreffende bepaling weergegeven, hetgeen hinderlijk is. Nog hinderlijker is dat artikelen die uit meerdere leden bestaan rechts (ingesprongen) van die nummering staan weergegeven, terwijl artikelen uit één stuk gewoon in de kantlijn – boven en onder de nummering van artikelen die uit leden bestaan – staan weergegeven. De lezer zwalkt daarmee heen en weer en raakt in verwarring, omdat hij denkt dat de artikelen uit één stuk de aanhef vormen van de

Bedroevend boekje

Wettenpockets Privaatrecht, Het nieuwe burgerlijke procesrecht, door mr. drs. M.L. Hendrikse, Kluwer 2001, ISBN 90 268 3895 6

artikelen die uit meerdere leden bestaan; ten onrechte. Vanaf de Elfde Titel van het Eerste Boek – de bepalingen over cassatie – wordt het wat dat betreft wat leesbaarder, maar dat heeft maar één reden: men is de nummering van de artikelen vanaf hier straal vergeten.

Nu heeft de pocket één positief aspect: het vermeldt in de marge het definitieve artikelnummer, met tussen haakjes de voorlopige nummering, hetgeen het zoeken vergemakkelijkt voor degenen die al aan de voorlopige nummering waren gewend of het in de parlementaire geschiedenis allemaal nog eens willen naslaan. Onjuist lijkt het mij daarentegen dat ook in de tekst van de artikelen, als een ander artikel wordt genoemd, na de verwijzing in definitieve nummering ook de voorlopige daar onmiddellijk achter tussen haakjes wordt vermeld; daarmee vormen die artikelen immers geen correcte of zo men wil letterlijke weergave van de bepalingen, die inmiddels tot wet zijn verheven.

Is de pocket dan tenminste verder foutloos, iets wat bij wettenedities niet helemaal onbelangrijk is? Nee hoor, verre van. Een eerste snelle check – wie weet waar een uitvoerige check toe leidt – leert dat in de art. 93 en 107 met betrekking tot de sectorale competentie tot driemaal toe een bedrag van f 5.000 wordt genoemd, wat uiteraard € 5.000 moet zijn, art. 334 spreekt over ‘Eke partij’ in plaats van ‘Elke partij’, op p. 114 staat het kopje ‘Overgangsrecht ná in plaats van vóór het overgangsrecht geplaatst en op de pagina’s 110-113 worden oude voorgestelde wijzigingen van de

Wet op de rechterlijke organisatie (RO) genoemd die met de eveneens op 1 januari 2002 in werking getreden Wet Raad voor de rechtspraak en de Wet organisatie en bestuur gerechten, al lang en breed van tafel waren.

Overigens is dat ook een gemiste kans: waarom niet een bijgewerkte Wet RO afgedrukt? Ook voor de praktijk is die rechterlijke organisatie immers niet onbelangrijk, nu we er allemaal aan moeten wennen dat de *kantongerechten* inmiddels zijn verdwenen en wij niet langer van *arrondissementsrechtbanken* meer mogen spreken.

Tot slot geeft de pocket nog blijk van een gemiste kans wat betreft een transponeringstabel. Er stáát overigens op de pagina's XIV-XXI wel een transponeringstabel afgedrukt, maar dat is van de voorlopige naar de definitieve nummering, terwijl iedereen natuurlijk zit te wachten op een vergelijking oud en nieuw Rv. Ook bij de individuele bepalingen – indien van toepassing – was die vergelijking handig geweest, bijvoorbeeld door vermelding tussen haakjes van het artikel waar één en ander naar oud recht was geregeld.

Haastige spoed is zelden goed. ■